

[Hjortnæs]

så må situationen vel være den nu, at da staten nedsætter sit bidrag, så er det lykkedes ministeren at få de andre områder, altså fritidsfiskerne, sportsfiskerne, de forskellige fonde, til at spytte noget mere i kassen. Og hvis det er tilfældet – det er en ny oplysning for mig – ja, så er det da udmærket.

Så har jeg sådan set kun tilbage at spørge ministeren, om det ikke var muligt at øge indsatsen, når de forskellige områder nu er så flinke og rare at spytte noget mere i kassen. Er det rimeligt at besvare det med, at så sætter ministeren sit eget bidrag ned? Man burde vel præmiere dem ved at sige: Så fastholder vi det, og så øger vi indsatsen.

Men vel. Det, jeg i hvert fald i første omgang må spørge ministeren supplerende om, er: Er de beløb, der kommer fra anden side, sat op med de 4 mio. kr., fiskeriministerens har sat sit bidrag ned med?

Fiskeriministerens (Gammelgaard):

Det er mig ganske og aldeles uforståeligt, hvordan det kan være hr. Hjortnæs ubekendt, at der arbejdes med den ordning, jeg har fremsat lovforslag om. Vi behandlede rent faktisk her i Folketinget i sidste samling, 1987–88, et helt tilsvarende forslag, hvad angår fordelingen af fiskeplejemidlerne og omfanget af fiskeplejindsatsen.

I besvarelse af hr. Hjortnæs' nu stillede spørgsmål må jeg ganske henholde mig til det, jeg sagde før, nemlig at det, der lægges op til, og som organisationerne har forhandlet om, er, at der til fiskepleje i 1989 og følgende år afsættes et beløb fra statens side på 6 mio. kr., bidrag fra fritidsfiskerne på 5 mio. kr., som de forventes at indbetale ved, at hver fritidsfisker betaler 250 kr., og endelig bidrag fra foreninger, der repræsenterer dels dem, der fisker med stang og snøre, på 3–4 mio. kr., dels Erhvervsfiskernes Lakse- og Ålefond, der forventer at sætte fisk ud for ca. 2,2 mio. kr.

Det er på den måde, fiskeplejen tænkes finansieret i fremtiden, og det er det, Folketinget skal behandle gennem det lovforslag, jeg har fremsat her i dag.

Hjortnæs (S):

Det er da utroligt, at man ikke kan få svar på de spørgsmål, man stiller. Ministeren taler fuldstændig og totalt udenom. Det kan vel kun

opfattes som udtryk for, at ministeren har temmelig dårlig samvittighed. Det tror jeg personlig også der er god grund til at have.

Ministerens henviser til et lovforslag, som nu skal til behandling, og til, at det var noget, der også foregik sidste år. Det, der foregik sidste år, var, at ministeren også dengang stillede forslag om, at beløbet, der skulle bruges til udsætning af fiskeyngel, blev sat ned med 4–5 mio. kr. Et flertal i Folketinget tvang ministeren til at sætte det beløb op igen. Så den del af ministerens svar duer ikke. Om igen, minister.

Så vil ministeren ikke svare på, om de forskellige organisationer har sat deres bidrag op. Det må ministeren da kunne svare på. Er de bidrag, de yder i år, større end de beløb, de ydede sidste år? Det spørgsmål må da kunne besvares.

Når ministeren henholder sig til, at der er forhandlet med organisationerne, så må jeg spørge: Skal det forstås på den måde, at organisationerne har accepteret, at ministeren nedsætter sit bidrag til udsætning af fiskeyngel fra 10 mio. til 6 mio. kr.? Har ministeren organisationernes accept til denne operation? Også det må det være muligt at få et svar på.

Fiskeriministerens (Gammelgaard):

Det er helt naturligt, at der blev afsat en statsbevilling på 10 mio. kr. for indeværende år, 1988. Den stemte regeringspartierne i øvrigt for.

Dernæst vil jeg gerne sige, at det er lige så naturligt, at man, når der forhåbentlig hurtigt vedtages et lovforslag vedrørende fordelingen af fiskeplejemidler og forøgelse af indsatsen for 1989, sætter statsbevillingen til den størrelse, jeg har foreslået i finanslovsforslaget.

Hr. Hjortnæs spørger, om organisationerne har sat bidraget op. Det forøgede bidrag til fiskeplejen består bl.a. i bidrag fra fritidsfiskere på forventelig 5 mio. kr., som indkommer derved, at fritidsfiskerne hver især betaler deres bidrag til fiskeplejen. Det er det nye.

Derudover må det forventes, at sportsfiskerne og erhvervsfiskerne forøger deres indsats, forstået på den måde, at det indbygges i forslaget, som er lagt frem her, at der i princippet er tale om en krone-til krone-ordning vedrørende sportsfiskernes og erhvervsfiskernes bidrag. I det, at staten yder en krone, hver gang de yder en krone, ligger der en klar tilskyndelse til at gøre en endnu større indsats end hidtil.